

sen af private Veje, til hvis Afbenyttelse flere ere udelukkende berettigede, idet denne Lov kun i ringe Grad giver Sogneraadet Beføjelse til at øve Tilsyn med de private Veje. Saaledes vil Sogneraadet ikke af egen Drift kunne tage Initiativet til at fordre Istandsættelse af en privat Vej, men maa afvente Fremsættelsen af Begøring fra en af de til Færdsel paa Vejen berettigede. Hensynet til Beboernes Tarv vil derfor kunne medføre, at Kommunen nødsages til i større Omfang end ønskeligt at maatte overtage private Veje og dermed paatage sig deres fremtidige Vedligeholdelse. I væsentlig Grad hertil medvirkende er derhos Hensynet til at tilvejebringe de fornødne Kommunikationslinier indenfor Kommunen.

I Betragtning heraf har Sogneraadet, under Hensyn til den Frederiksberg Kommune ved Lov af 17. April 1868 indrøm-

mede Beføjelse angaaende Gaders og Vejes Anlæg og Overtagelse i bemeldte Kommune, med Tilslutning af Kjøbenhavns Amdsraad anholdt om, at tilsvarende Regler maa blive udfærdigede for Gentofte Kommune.

For en enkelt Sognekommunes Vedkommende er dette allerede tidligere sket, jfr. § 9 i Lov Nr. 102 af 14. April 1893 angaaende den kommunale Beskatning i den daværende nydannede Sundbyernes Sognekommune. Da Forholdene for Gentofte Kommunes Vedkommende, som stødende umiddelbart op til Kjøbenhavn, i alt væsentligt maa ligestilles med, hvad Forholdet i Aaret 1893 var for Sundbyernes Kommunes Vedkommende, har Regeringen gennem nærværende Lovforslag ønsket tilvejebragt for Gentofte Kommune den samme Retsstilling, der ved Loven af 14. April 1893 blev tilvejebragt for den daværende Sundbyernes Kommune.